

רוי הילד הענק עם שפם וזקן מכיתה ד, ספורטאי בחסד שאיכשהו תמיד הכי טוב, גובה 1.90, בלורית תלתלים ולב זהב.

תמיד מגיע בשואו.

דרייפט עם הריינגר שלא מבייש סצנה ממהיר ועצבני או רייס מפגר עם קורולה ומוזיקה בפול ווליום ככה שכולם יודעים רוי הגיע, אפשר להתחיל.

איך אפשר לסכם את כמות הזכרונות והחוויות איתך.

יש יותר מידי דברים להגיד ומעט מידי מילים נכונות.

רוי היית בחור מסוג אחר.

השקעת במה שאהבת עד הקצה

בכדורסל, במושב וגם בצבא.

כל שבועות השתתפת ברונדו טרקטורים.

רואי, בחור בן 21 וכל הותיקים. אין מצב שמבקשים עזרה ורוי לא שם.

איך היית מתעצבן עלינו שאנחנו לא נותנים יד.

כל הודעה שלך הייתה מתחילה או נגמרת בצעירים, שצ, עד מתי או כמה עוד. אבל פרכת בצבא והיה לך שם עוד משפחה.

איתנו תמיד מסתובב במושב עושים שטויות.

פורצים לבריכה, מציקים לשומר, שמים פחים באמצע הכביש, מאירים על רכבים, משחקים אשקלוני עד השעות הקטנות של הלילה שאיכשהו תמיד נגמר מבעיטת פצצה של רואי, שוברים את המועדון והרשימה עוד ארוכה.

או סתם מטיילים במדבר בלילות מימין לשמאל מחפשים את הפראים והראמים. יוצאים לטיולים לכל כיוון לאיזה גב שהתמלא, צדים שטפונות, עושים מלחמות בוך בסכר או סתם שקשוקה על איזה הר.

לא נשכח את הכושי-סלמי על מטוגן על מחבת, מעדן האלים שלך, מתנת קונספט שאתה המצאת.

את החאפלות במימונה, במקלחת, במרכז או אחרי ארוחת שישי בחצר של הבית.

את הזיקוקים שהיית מרים בכל הזדמנות, את מי יאשימו עכשיו רוי. את המשלוחים על האופניים מהמקדונלדס בחטיבה, את הפעם שהבאת חמור לפורים בבית ספר.

את מסיבות בחממה. הרדיפה אחרי אנשים שלא משלמים ואת רבי נחמן.
את השגעונות והשיגועים שלך, האהבה, ההשקעה באקסטרה והתמימות.

היינו 10 עכשיו אנחנו 8

הדברים האלה אף פעם לא יהיו אותו דבר

אנחנו אף פעם לא נהייה אותו דבר

כל פינה במושב ובמדבר תעלה איזה זיכרון מכם.

תודה לכם על כל רגע ורגע של חוויות גדולות מהחיים.

יום אחד הילדים שלנו ידעו שהיו להם עוד שני דודים שהיו בלתי נפרדים בחיים ועד הרגע
האחרון

אוהבים ומתגעגעים בלי סוף

ציפי ששון, אושר ורובי אתם ההורים שלנו.

איתכם באש ובמים.

אוהבים החתויו..